

CHƯƠNG 31

Lãnh Huyết Kỳ Trận

S

au khi hiện thân từ nơi bí mật ra rồi, một mặt Dương Mộc Lâm chấn chỉnh lại hàng ngũ cao thủ, cất đặt canh phòng nghiêm ngặt hơn xưa.

Mặt khác, lão viết thiệp sai thuộc hạ truyền đi khắp nơi trên giang hồ báo nguy về hành thủ khủng bố của nhân vật Đại Hành Quyết.

Lão bí mật cho mời lão bà Lãnh Huyết Thái Quân tới giúp sức.

Đồng thời, lão cũng thông báo cho Điện Bảo cái tin chẳng lành này.

Qua đêm đó trong Bảo im lìm.

Sáng sớm thứ hai đã thấy Bảo Chủ Điện Bảo, Quái Trì Hiệp Khách cùng tám đại cao thủ đi thẳng vào Tổng đàn.

Dương Mộc Lâm trông thấy có Quái Trì Hiệp Khách tới giúp thì hoan hỉ vô cùng, dọn đại tiệc khoản đãi trọn buổi đó.

Lão nhân thuật lại chuyện khủng khiếp xảy ra do bàn tay đẫm máu của Đại Hành Quyết cho Quái Trì Hiệp Khách nghe.

Quái Trì Hiệp Khách nhú cặp lông mày nửa bạc râm rồi buông trầm:

- Theo thiên ý của lão phu thì nhân vật khủng bố Đại Hành Quyết này chỉ nhờ tài trí phi thường mà thành công, kỳ thực nếu đường đường chính chính lâm trận cũng chưa chắc gì hấn làm ra trò trống.

Biết đâu chiêu thức Thiên La Tử kia chỉ là thứ giả mạo để cho đối phương khiếp sợ chứ thực ra hấn dùng một loại vũ khí gì đó khoét một lỗ nơi cuống họng nạn nhân đó thôi.

Chúng ta vì quá khiếp đảm trước cái thần bí của hấn mà mất hết nhuệ khí ngay từ buổi đầu, cho nên khi gặp hấn là như đã bó tay chịu cho hấn giết.

Dương Mộc Lâm vỗ tay khen phải mà hỏi:

- Cứ theo lão huynh thì hiện giờ chúng ta đối phó với hấn thế nào đây?

- Phải làm cách nào cho nhân vật khổng bố Đại Hành Quyết hiện thân giao tranh là chúng ta sẽ có cơ hội diệt trừ.

Dương Mộc Lâm không ngớt lời khen tặng. Hai người bàn bạc tới chiều hôm đó.

Lại có Lãnh Huyết Thái Quân cùng cao thủ Lãnh Huyết môn tới.

Dương Mộc Lâm hoan hỉ vô cùng, thân hành ra tận cửa chào đón Lãnh Huyết Thái Quân.

Dương Mộc Lâm dọn tiệc thiết đãi quần hùng, vừa bàn định mưu kế đối phó với Đại Hành Quyết.

Lão ta nói luôn cái ý kiến của Quái Trì Hiệp Khách cho Lãnh Huyết Thái Quân nghe.

Lãnh Huyết Thái Quân cao ngạo:

- Sá chi một gã Đại Hành Quyết mà phải sợ hãi như thế. Bản Huyết Quân đã có cách trừ hấn rồi.

- Bẩm Thái Quân, là cách gì vậy?

- Kể từ sáng mai ta sẽ bày Lãnh Huyết Kỳ Trận giăng ra tứ phương tám hướng, gã Đại Hành Quyết lọt vào thì coi như tánh mạng của hấn đã an bài.

Dương Mộc Lâm cực kỳ hoan hỉ cười luôn miệng, hết sức ca ngợi Lãnh Huyết Thái Quân khiến cho lão bà càng thêm hào khí.

Đêm đó, Dương Mộc Lâm thắp đèn sáng rực cả trong lẫn ngoài, cao thủ canh gác cẩn thận.

Trải qua một đêm hãi hùng nhưng an toàn không có gì xảy ra.

Sáng hôm sau.

Lãnh Huyết Thái Quân bố trận chu vi năm mươi dặm, giữa là đài trung ương dựng cây Lãnh Huyết Kỳ phát phới. Quần hùng đội ngũ chỉnh tề, vũ khí cầm tay rải rác khắp nơi, cực kỳ hùng liệt.

Trung ương đài do Lãnh Huyết Thái Quân trấn giữ, Quái Trì Hiệp Khách giữ hướng bắc cùng với hai trăm cao thủ mặc toàn đen. Dương Mộc Lâm giữ hướng nam gồm hai trăm cao thủ vận toàn trắng. Thiên Tàn lão nhân thống lãnh hai trăm cao thủ vận toàn xanh giữ mặt đông. Địa Khuyết lão nhân cùng hai trăm cao thủ vận toàn màu vàng giữ phía tây.

Bày xong thế trận Lãnh Huyết Thái Quân lên trung ương đài cầm cờ lệnh phát qua hướng đông một cái.

Chợt thấy hướng đông huy động, một hình thù kỳ dị như con rắn khổng lồ màu đen uốn khúc, Lãnh Huyết Thái Quân phát cờ lệnh ba lần thì hướng đó im lặng trở lại.

Khí thế trận đồ kỳ bí cường liệt vô cùng.

Giờ Thìn qua.

Hoàng hôn vừa buông xuống.

Quần hùng nơm nớp chờ đợi Đại Hành Quyết xuất hiện.

Đột nhiên từ chân trời xanh thẳm hai chiếc bóng bắn tới lẹ tợ sao sa.

Hai chiếc bóng hạ ngay trước cửa trận phía đông, liền để lộ ra hai bộ mặt quen thuộc.

Quần hùng đồng thanh:

- Đại Hành Quyết!

Thiên Tàn lão nhân trông thấy hai người hiện thân thì cười khà:

- Đại Hành Quyết. Hôm nay số mạng của hai người quả thật đã tận rồi nên mới khiến xui gặp lão phu tại chốn này.

Hai người kia không ai khác hơn là Đinh Hương và Đường Thế Dân hóa trang thành nhân vật Đại Hành Quyết.

Đường Thế Dân vốn sẵn có mối căm thù Thiên Tàn lão nhân từng dùng quỷ kế hại chàng suýt chết.

Đường Thế Dân buông lạnh:

- Thiên Tàn ác đạo, hôm nay chính là ngày tận số của ngươi rồi, đừng khoác lác cái mồm vô ích.

Thanh trường kiếm trong tay chàng giở lên vận công, dĩ nhiên đó là chiêu Truy Hồn Tam Kiếm.

Thiên Tàn lão nhân nhìn thế kiếm thì sửng sốt:

- Ngươi chính... chính...

Đường Thế Dân hét:

- Chớ có dài dòng. Hãy nhận chiêu đây!

Tức thì Đường Thế Dân thi triển chiêu Truy Hồn Nhút Kiếm, chụp tới Thiên Tàn lão nhân như tấm lưới tử vong.

Thiên Tàn lão nhân hải hùng quát:

- Truy Hồn Tam Kiếm!

Đang khi quát lão đã huy động thanh bảo kiếm yểm trợ yếu huyết vừa lắc thân mình đi nơi khác.

Nhưng không còn kịp nữa, một tiếng rú lồng lộng nổi lên.

Một vật đen rơi xuống đất.

Đó là cánh tay cầm kiếm của Thiên Tàn lão nhân đã bị lưới kiếm của Đường Thế Dân chặt đứt phăng đi.

Cũng may là lão ta đã dùng thân pháp cực kỳ nhanh nhẹn, nếu không tánh mạng đã chẳng còn.

Máu từ nơi cánh tay cụt của Thiên Tàn lão nhân phun ra thành vòi, thân hình lão đảo tháo lui vào trong.

Đường Thế Dân hét:

- Cho ngươi nằm xuống!

Chàng phóng theo Thiên Tàn lão nhân toan thi triển chiêu Truy Hồn Nhị Kiếm liễu kết sanh mạng lão cho rồi.

Thiên Tàn lão nhân biết trước ý định đối phương, la lên một tiếng phóng vào trong trận.

Đinh Hương hét:

- Hãy trở ra cho mau!

Nhưng tiếng hét của Đinh Hương đã chậm mất rồi, một màn khí màu huyết vụ bao trùm cửa trận phía đông, không còn nhận ra hình dáng của Đường Thế Dân đâu nữa.

Đồng thời, nhiều loạt tiếng quát tháo, tiếng kêu la lẫn tiếng vũ khí va chạm chan chát, như bãi trường sa.

Đường Thế Dân chìm mất trong trận không hiểu tình trạng thế nào.

Đinh Hương ái ngại trong lòng vô tả, nhưng nàng không thể lọt vào trận phía đông này được.

Vì nàng biết đây là kỳ trận của Lãnh Huyết Thái Quân, ba cửa đông, tây, nam đều là tử địa, chỉ có cửa bắc xông vào được sinh tồn mà thôi.

Thần tình Đinh Hương gấp lên, vội vàng quay mình phóng qua cửa trận phía bắc.

Cửa này do nơi Bảo Chủ Điện Bảo Quái Trì Hiệp Khách giữ.

Đinh Hương đến nơi thì Quái Trì Hiệp Khách đã chặn ngang trước cửa trận cười khà:

- Quái nữ, bộ ngươi hết muốn sống hay sao mà vào cửa bắc này.

Đinh Hương không nói nửa lời, song chưởng liền đưa lên.

Vụt! vụt! vụt...

Loạt kinh đạo đẩy Quái Trì Hiệp Khách dạt qua một bên, chừa cửa trống.

Nàng phóng vào ngay mau như làn khói.

Quái Trì Hiệp Khách cố ngăn cản lại nhưng không được, lão bị trúng một chỉ nơi cánh tay trái làm tê liệt đi, phải lấy linh đơn uống vào rồi dốc xuất cao thủ bao vây lại.

Liền đó một bầu huyết vụ chụp trùm lấy Đinh Hương, đồng thời hàng loạt tiếng vũ khí khua động lẫn tiếng la hét kinh hoàng.

Phần Đinh Hương sau khi lọt vào trận rồi song chưởng của nàng huy động không ngừng.

Kinh lực của nàng đi tới đâu là có nhiều tiếng ré thảm khốc lên tới đó.

Hiển nhiên cao thủ trong trận bị chết dưới chiêu thức thần kỳ của Đinh Hương.

Sau một giờ chiến đấu.

Thế trận phía bắc bị quét tan đi.

Phá xong cửa trận phía bắc Đinh Hương xông qua trận phía nam.

Cửa trận này do Dương Mộc Lâm trấn giữ.

Đinh Hương xông tới không thốt nửa lời, thi triển tuyệt công, kinh khí kêu vùn vụt.

Nàng đi tới đâu là quần ma ngã rạp tới đó không có một đối phương nào địch nổi.

Khi vầng trăng vừa lên thì cửa trận phía nam đã bị Đinh Hương phá tan vỡ.

Dương Mộc Lâm bại trận tháo lui về trung ương đài.

Đinh Hương không hề chậm bước, lại tiến qua phía đông thì thấy quần ma đang vây chặt Đường Thế Dân trong bầu khí màu xanh lạnh lẽo.

Đinh Hương hô lớn:

- Chớ có sợ, có tiểu muội trợ chiến đây.

Miệng nói song chưởng nàng giở lên.

Kinh khí bay vút vút tứ phía.

Một lát sau thì thế trận tan đi, bầu trời xanh vút tắt.

Đinh Hương phá hết ba cửa trận thì khí lực cũng bị hao mòn một phần nào, nàng thấy Đường Thế Dân đang bước tới vẫn lành mạnh như thường.

Nàng nở nụ cười nhìn chàng:

- Suýt nữa đại ca đã bị hại rồi, cửa đông là cửa chết trong trận, nay sinh mạng hãy còn là may lắm đó.

Đường Thế Dân tươi cười:

- Hiền muội quả tài tình, nếu không có muội chắc đại ca bị hại thực rồi. Bây giờ còn cửa tây.

Đinh Hương lắc đầu:

- Khởi cần, ba cửa kia đã tan còn một cửa đơn độc chẳng làm gì, chúng ta cứ xông vào trận trung ương, phá xong là tự nhiên nó biến mất.

Đường Thế Dân hăm hở:

- Vậy thì chúng ta cùng đi.

Hai chiếc bóng phóng thẳng vào phía trung ương đài.

Đây là trận kỳ chính yếu của Lãnh Huyết Kỳ Trận.

Khi hai người vừa tới thì thấy cây cờ lệnh trong tay của Lãnh Huyết Thái Quân trên đài cao phất qua phất lại mấy lần.

Nhiều loạt tiếng chấn động, liền đó một vùng huyết vụ tràn lan vây chặt lấy Đường Thế Dân và Đinh Hương.

Đinh Hương thét:

- Hãy ra tay!

Song chưởng của nàng huy động không ngừng bắn ra nhiều loạt kinh phong vụt vụt.

Trong khi thanh trường kiếm trong tay Đường Thế Dân thi triển ra làn sáng khiếp người.

Tiếng vũ khí, chưởng chỉ chạm nhau.

Tiếng la thét, lẫn tiếng ré thất thanh nổi lên từng hồi.

Trần đấu kéo dài từ đó cho đến khi trăng lên cao mới trở lại bầu không khí im lặng.

Bây giờ hai người dừng tay lại nhìn nhau mỉm cười, vừa hít thở để tăng cường cho bầu nội lực, rồi cùng như hai mũi tên bắn thẳng lên trung ương đài.

Lên đến nơi đã thấy Lãnh Huyết Thái Quân, Dương Mộc Lâm, Thiên Tàn lão nhân, Địa Khuyết lão nhân và Quái Trì Hiệp Khách dàn thành thế trận rồi.

Lãnh Huyết Thái Quân trầm giọng xuống:

- Hai tên ác đạo, hành thủ của bọn người quả thật tàn ác vô song, có lẽ nào bản Thái Quân dung tha cho được.

Đinh Hương nghiêng răng:

- Chớ có dài dòng, nay chúng ta đã lên tới nơi đây rồi thì chỉ có võ công là giải quyết tất cả.

- Vậy thì hay lắm.

Cây cờ lệnh màu đỏ vờ như máu trong tay Lãnh Huyết Thái Quân phát lên hai cái.

Tức thì, Thiên Tàn lão nhân và Địa Khuyết lão nhân lắc mình tới đối diện cùng Đường Thế Dân.

Tuy vừa cụt hết một cánh tay, nhưng kỳ thực đó chỉ là cánh tay cụt sẵn của Thiên Tàn lão nhân, chỉ vì lưỡi kiếm của Đường Thế Dân chém vào vai nên máu mới tuôn xối xả như thế.

Kỳ thực lão nhân bị thương cũng không lấy gì làm nặng cho lắm. Lão ta vận chỉ điểm bế huyệt đạo cho hết chảy máu, rồi lấy linh đơn ra uống sức lực trở lại như thường.

Bên kia Quái Trì Hiệp Khách và Dương Mộc Lâm xê mình tới song song đối mặt cùng Đinh Hương.

Xem thế cứ hai lão nhân đấu với một người rồi.

Đường Thế Dân thấy mặt Thiên Tàn và Địa Khuyết thì cười lên lạnh lẽo:

- Thiên Tàn, Địa Khuyết, đêm nay chính trời đã đem các ngươi lại cho ta đây, ta sẽ giết hai lão để trả mối hận ngày trước.

Thét dứt câu Đường Thế Dân ra chiêu lệ như làn chớp, đưa luôn tám nhất kiếm chia thành hai phía tấn công Thiên Tàn và Địa Khuyết.

Hai lão nhân này đâu phải tầm thường, vung kiếm chống đỡ một cách dữ dội.

Hơn ba mươi đường chiêu vẫn chưa thắng nổi hai lão Thiên Tàn và Địa Khuyết, bất giác trong lòng Đường Thế Dân nổi giận lên.

Chàng thét to sấm:

- Hãy coi đây!

Lập tức chiêu Truy Hồn Tam Kiếm được triển ra giống như tấm lưới tử vong chụp trùm lấy Thiên Tàn lão nhân và Địa Khuyết lão nhân.

Hai lão này kinh hãi rống:

- Truy Hồn Tam Kiếm!

Liền đó mấy tiếng rú thê thảm nổi lên tại trung ương đài.

Hồn độn một lúc rồi lặng yên trở lại phía bên sân trường này.

Đã thấy Thiên Tàn lão nhân và Địa Khuyết lão nhân phơi thây tại đương trường, không kịp trời trắng.

Thân hình hai lão bị chặt đứt làm hai khúc, máu chảy đầm đìa thực là khủng khiếp.

Hiển nhiên hai lão này bị Truy Hồn Tam Kiếm của Đường Thế Dân phân thây.

Cùng trong lúc đó.

Phía trận bên Đinh Hương cũng vừa chấm dứt.

Dương Mộc Lâm và Quái Trì Hiệp Khách bị thiếu nữ giết bằng chỉ pháp Thiên La Tử.

Nơi cuống họng cả hai đều có dấu bằng ngón tay, máu me chảy ra lai láng.

Tình hình này khiến cho Lãnh Huyết Thái Quân vừa kinh hoàng, vừa nổi cơn thịnh nộ, lại ngạc nhiên vô tả.

Lão bà trở cặp quỷ nhãn nhìn Đường Thế Dân rồi nhìn lại Đinh Hương chưa nói được lời nào.

Một bầu sát khí nồng nặc.

Thật lâu, Lãnh Huyết Thái Quân mới từ từ tiến tới đối diện cùng Đinh Hương và Đường Thế Dân.

Lão bà nghiêng răng trèo treo:

- Nay bản Thái Quân phải giết chết hai người để báo thù cho tất cả mọi người.

Vậy hai người cùng hiệp sức giao đấu hay từng tên một?

Đinh Hương lạnh lùng:

- Một mình ta cũng đủ xử trị người rồi, cần gì phải tới đại ca.

Đường Thế Dân ngăn lại:

- Hiền muội hãy nghỉ tay. Để lão bà này cho ta trị tội.

- Đại ca hãy coi chừng Lãnh Huyết Chỉ của lão bà.

- Hiền muội cứ yên tâm.

Đinh Hương trở lui, trong sân trường còn có Đường Thế Dân và Lãnh Huyết Thái Quân.

Đường Thế Dân lạnh lùng:

- Hãy cầm lấy vũ khí trong tay.

Lãnh Huyết Thái Quân cười ghê rợn:

- Khởi cần.

Song chưởng của lão bà quái dị để lên, rồi vươn mười móng nhọn giống như vuốt quỷ.

Từ nơi mười vuốt nhọn này phát ra một màn huyết vụ đỏ vờn tợ máu châu.

Lãnh Huyết Chỉ!

Thực vậy, đây chính là lối luyện công khiếp người của Lãnh Huyết Thái Quân, nhờ nó mà lão bà nổi tiếng trong giang hồ.

Đinh Hương đứng ngoài khích động:

- Đại ca, hãy cẩn trọng lấy thân.

Đường Thế Dân đã gior thanh trường kiếm lên vận đủ mười hai thành công lực cho chiêu thức Truy Hồn Tam Kiếm.

Chàng hiểu lối chỉ công Lãnh Huyết Chỉ của Lãnh Huyết Thái Quân rất lợi hại nên không dám coi thường.

Cùng lúc Lãnh Huyết Thái Quân hét lạnh lạnh:

- Hãy nằm xuống đó!

Mười ngón chỉ của lão bà tức thì điểm tới.

Mười làn huyết quang đỏ vời tợ máu bắn vọt tới Đường Thế Dân.

Kỳ lạ làm sao, mười làn huyết chỉ vừa tới lưng chừng đột nhiên biến ra hàng ngàn luồng chỉ nữa, làm thành tấm lưới máu chụp lấy toàn thân Đường Thế Dân.

Đột biến này khiến cho Đường Thế Dân hải hùng vô tả, bây giờ dù có tránh né cũng chẳng còn kịp nữa.

Đường Thế Dân rống to:

- Cho ngươi cùng chết!

Thanh trường kiếm trong tay chàng khẩn cấp huy động triển ra ba chiêu Truy Hồn Tam Kiếm.

Lối kiếm pháp này lợi hại độc nhất vô nhị trên chốn giang hồ, khiến đối phương nào cũng không thể tránh khỏi sự tử vong.

Lãnh Huyết Thái Quân đâu có ngờ đối phương liễu lĩnh dường đó, theo lão bà thì Đường Thế Dân sau khi trông thấy xuất chiêu Lãnh Huyết Chỉ sẽ phải lắc mình lẩn tránh trước.

Nào ngờ đối phương không tránh mà lại xông lên trước vùng huyết ảnh của mình.

Đối phương muốn trí mạng với lão bà.

Cho nên khi tâm niệm của Lãnh Huyết Thái Quân chuyển hướng thì chẳng còn kịp nữa.

Truy Hồn Tam Thức đã tới trước mặt lão bà.

Hai tiếng rú lồng lộng nổi lên.

Hai bóng người nhập lại rồi cùng lướt phóng trở ra ngoài.

Huych... huych...

Họ cùng nằm bất động dưới đất.

Đinh Hương ré lên hãi hùng lắc mình tới đỡ lấy chiếc bóng vừa phóng qua phía nàng.

Chiếc bóng đó chính là Đường Thế Dân.

Chừng xem kỹ lại thì Đường Thế Dân toàn thân đỏ vùi tợ máu, tình trạng đã hôn mê đi rồi.

Chẳng hiểu chàng sống chết lẽ nào.

Về phần Lãnh Huyết Thái Quân đã bị thanh trường kiếm của Đường Thế Dân chặt đứt làm hai đoạn.

Máu me vung vãi khắp một vùng nơi trung ương đài.

Đinh Hương rung động cả tâm thần vì thấy bình tình của Đường Thế Dân quá hiểm nghèo.

Tuy tim chàng còn thoi thóp, nhưng chỉ như chiếc lá treo trên cành lơ lửng mà thôi.

Chàng chết đi bất cứ lúc nào.

Đinh Hương thò tay vào lòng lấy bình ngọc ra trút một viên linh đơn bỏ vào miệng nhai nhỏ.

Sau đó nàng kề xuống mồm chàng và dùng khẩu phong đưa tuốt xuống đan điền.

Xong xuôi, Đinh Hương nhặt thanh trường kiếm của Đường Thế Dân cho vào vỏ, rồi vác chàng lên vai tiến về hướng khu rừng già.

Nàng tìm một ngôi chùa bỏ hoang đưa chàng vào đó, lấy sáp thắp đèn lên, rồi quan sát vết thương trên mình chàng.

Toàn thân của Đường Thế Dân trở nên đỏ vùi như máu, chứng tỏ chàng vừa bị Lãnh Huyết Chỉ của Lãnh Huyết Thái Quân.

Nếu máu đỏ mà dần dần trở nên tím bầm rồi sau cùng đen thẫm là nạn nhân hồn lìa khỏi xác.

Đinh Hương lại lấy thêm hoàn linh đơn nhai nhỏ nuốt vào mồm Đường Thế Dân để duy trì sự sống của chàng.

Nàng còn phải tìm cách nào cứu chàng sống lại chứ linh đơn không thể hồi sinh cải tử được.

Nghĩ ngợi giây lâu, Đinh Hương mừng rỡ nhủ thầm:

- Hay là ta đến tìm lão Sinh Tử Thủ hoặc may ra mới có thể cứu sống chàng, bằng không chẳng còn cách nào hơn nữa.

Thầm nghĩ xong xuôi, Đinh Hương nghỉ ngơi trong giây lát, bẽ xốc thân hình bất động của Đường Thế Dân chạy thẳng tới Ngũ Đài Sơn.

Chiều hôm sau, Đinh Hương tới Ngũ Đài Sơn thì trời cũng vừa hoàng hôn.

Không dám chậm trễ, Đinh Hương phóng vào trong sơn cốc thẳng tới hang động của Sinh Tử Thủ.

Chân vừa đặt xuống một hang động chỗ phiến đá to kia, Đinh Hương đã phải giật mình vì nghe giọng trầm khàn nổi lên:

- Cô bé đi đâu?

Đinh Hương đáp vội xuống đất đưa mắt nhìn qua thì thấy đó là một lão nhân hình thù cực kỳ quái gở.

Toàn thân mặt mũi lão này một màu xanh um như cổ thụ, bám đóng rong rêu lâu đời vậy.

Đinh Hương mừng rỡ vì biết ngay đó là lão quái nhân Sinh Tử Thủ.

Nàng bước tới trước mặt Sinh Tử Thủ, đặt Đường Thế Dân nằm xuống, thi lễ:

- Tiểu nữ đến xin bái kiến lão tiền bối.

Giọng lạnh như nhà mồ từ cửa miệng Sinh Tử Thủ:

- Tìm lão phu có chuyện gì?

- Tiểu nữ kính xin lão tiền bối cứu giùm người này.

Sinh Tử Thủ đưa cặp mắt sáng ngời nhìn qua Đường Thế Dân một cái rồi lạnh lẽo:

- Đã lâu rồi lão phu không trị bệnh, vậy ngươi hãy mang gã về đi.

Đinh Hương toát lạnh mồ hôi:

- Lão tiền bối, xin ngài cứu lấy sinh mạng của chàng, tiểu nữ sẽ cảm tạ ơn lão tiền bối đời đời kiếp kiếp.

Sanh Tử Thủ lạnh tợ băng hà.

- Chớ có nhiều lời, hãy tháo lui khỏi vùng cấm địa cho mau.

Đinh Hương một mực nhấn nại:

- Cứu một người bằng lập chín kiếng chùa, xin lão tiền bối thi ơn cho chàng được nhờ.

Sinh Tử Thủ trợn mắt:

- Cầm miệng lại, bình sinh lão phu không hai lời, ngươi còn ở lại là phải chết.

Con tuyệt vọng trong lòng của Đinh Hương chợt trở thành phần nộ, nàng chợt lạnh lùng:

- Lão tiền bối, trái lại nếu lão tiền bối không cứu chàng thì tiểu nữ sẽ phá tan cái hang cốc này.

Sinh Tử Thủ nổi giận rống:

- Ngươi muốn chết hay sao?

Theo tiếng rống lão quái nhân lắc tới gần Đinh Hương ra chiêu như làn chớp.

Võ công của lão quái nhân thi triển ra đã thấy khiếp người, cao thâm hiểm độc không thể nào tưởng tượng.

Đinh Hương vốn đã hận sẵn trong lòng, không còn nhân nhượng nữa thét lạnh lãnh:

- Hãy coi đây!

Ngọn ngọc chuông của nàng giở lên.

Tia kinh khí màu đỏ như máu bắn vọt tới Sanh Tử Thủ.

- Thiên La Tử à?

Lão quái nhân thu hồi chiêu thức xê mình đi tránh khỏi đạo ánh sáng tử hồn đó.

Sanh Tử Thủ kinh hoàng hỏi:

- Tỳ nữ, ngươi là gì của sư tổ Thiên La Tử?

- Một kẻ hậu bối, đúng hơn một đồ tôn lâu đời.

- Sư phụ ngươi là ai?

- Xin lỗi, lão tiền bối thứ cho điều này.

Sanh Tử Thủ dịu giọng lại:

- Được. Vì tiền thân của tổ sư Thiên La Tử có liên hệ tới lão phu, nay lão phu niệm tình cứu chữa cho gã tiểu tử này, nhưng...

Đinh Hương hoan hỉ vô cùng, cung tay:

- Nhưng thế nào thưa lão tiền bối?

- Gã kia ngươi hãy lưu lại nơi đây trong vòng ba tháng, vì chữa trị lỗi Lãnh Huyết Chỉ này không phải dễ, cần thời gian đó mới bình phục được.

Ngẫm nghĩ một chút Đinh Hương gật đầu:

- Như vậy cũng được.

- Vậy thì hãy trao tiểu tử kia lại cho lão phu rồi cứ tự tiện lên đường.

Đinh Hương bồng Đường Thế Dân lên trao qua cho Sinh Tử Thủ, nàng bịn rịn từ giã sau đó phóng mình đi mất dạng...

- o O o -